

טיפול באמנויות: מחקר ויצירה במעשה הטיפולי

בצל דיסלקסיה: להיות תלמיד דיסלקטי

מאת: נטע גת חץ, בוגרת תואר MA, בית הספר לטיפול באמצעות אמנויות, הפקולטה למדעי הרווחה והבריאות, אוניברסיטת חיפה.
בהנחיית: פרופ' רחל לב-ויזל, ראש בית הספר לטיפול באמצעות אמנויות, הפקולטה למדעי הרווחה והבריאות, אוניברסיטת חיפה.

מטרות המחקר: מטרת המחקר היתה לבחון האם ציור לפני ראיון מעודד ורבליזציה של תלמידי בית ספר יסודי המאובחנים עם דיסלקציה. **שיטה:** שמונה עשרה ילדים צעירים בגילאי 8-11 (תלמידי שני בתי ספר יסודיים בצפון ישראל) השלימו מטלת ציור ותשאול בנושא 'איך זה מרגיש להיות תלמיד בבית ספר'. נערכה השוואה בין הנרטיב שניתן לפני ואחרי הציור. **תוצאות:** התוצאות מראות כי קיים הבדל בין הנרטיב שניתן לפני ואחרי הציור. הנרטיב שניתן לאחר הציור היה עשיר יותר ובעל תוכן רגשי. בחינה של הציורים מראה כי לקשרים חברתיים חשיבות רבה לילדים אלו. הציורים לא חשפו תכנים רגשיים אך ניתן לראות בחלקם אינדיקטורים המיוחסים לחרדה ולצורך בתמיכה, כמו השמטת אברי גוף. 44% מהילדים ציירו רק בצבע אחד לכל הציור. מאפייני הצבעים שהיו בשימוש ומשמעות אפשרית נדונים.

מסקנות: התוצאות מראות כי ציור מעודד ורבליזציה אצל ילדים המאובחנים עם דיסלקציה כשנושא הנרטיב מורכב ועוסק בתחושותיהם כתלמידים בבית ספר. נראה כי התלמידים הצעירים מייחסים חשיבות למצבם החברתי. בחלק מהציורים ניתן לראות מאפיינים המרמזים על צורך בתמיכה ותחושת יכולת נמוכה.

מילות מפתח: דיסלקציה, ילדים, ציורים, נרטיבים.

נטע גת חץ, דוא"ל: netagat@gmail.com